

בש"פ 7350/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7350/23

לפני: כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר שלישית לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ט בתשרי התשפ"ד (40023)

בשם המבקשת: עו"ד ארז בן-ארויה

בשם המשיב: עו"ד ג'מאל מוחמד מחאמיד

החלטה

1. לפני בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

2. ביום 12.7.2022 הוגש לבית משפט השלום בחדרה כתב אישום נגד המשיב המייחס לו מספר עבירות של

עמוד 1

תקיפת בת זוג; תקיפת קטין על ידי אחראי; ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש - עבירות לפי סעיפים 382(ב) ו-382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. בתמצית ייאמר כי על פי עובדות כתב האישום, החל מחודש ינואר 2022 ובתדירות שבועית, תקף המשיב את בת זוגו ואת בנם הקטין, אשר התגוררו עמו בביתם שבאום אל פאחם, ובין היתר, בחניקה, סטירות ומכות אגרופ.

3. בהחלטתו מיום 14.7.2022 הורה בית משפט השלום על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. מאז הגיש המשיב שורה ארוכה של בקשות לעיון חוזר וכן עררי מעצר, שנדחו בעיקרם. אציין כי לאחרונה, ביום 30.7.2023, הורה בית משפט השלום על שחרורו של המשיב למעצר בית מלא בבית הוריו, אולם ערר שהגישה המבקשת על החלטה זו התקבל על-ידי בית המשפט המחוזי בחיפה, ובקשת רשות לערור שהוגשה לבית משפט זה - נדחתה (בש"פ 5857/23). בהחלטתו מיום 10.8.2023 ציין השופט נ' סולברג כי לבד מחזקת מסוכנות סטטוטורית הקמה בעניינו של המשיב לנוכח העבירות בהן הוא מואשם, נסיבותיו הפרטניות של המשיב מוסיפות ומעוררות "חשש ניכר", לנוכח הרשעתו הקודמת בעבירות דומות עד זהות לאלה שנפרשו בכתב האישום. כן צוין כי גם בגדרי ההליך דנן נקבע כי נשקפת מן המשיב מסוכנות רבה.

4. גם לאחר החלטה זו הגיש המשיב, ביום 14.9.2023, לבית משפט השלום, בקשה נוספת לעיון חוזר בהחלטה המורה על מעצרו עד תום ההליכים, ובה שב וטען ל"כרסום בראיות התביעה ו/או קריסת גרסת התביעה"; לחלוף הזמן; וכי תקופת מעצרו חורגת מהעונש הצפוי לו אם יורשע. בהחלטתו מיום 3.10.2023 דחה בית משפט השלום את הבקשה, תוך שציין כי זוהי הבקשה השישית לעיון חוזר בעניין שחרורו של המשיב, וכי לא חל בראיות שינוי משמעותי, שבעטיו "קרסה התשתית הראייתית העשויה להוביל באופן סביר להרשעת [המשיב]".

טיעוני הצדדים בבקשה להארכת המעצר הנוכחית

5. בבקשה שלפניי, היא הבקשה השלישית להארכת מעצרו של המשיב מעבר לתשעה חודשים, נטען כי מעשיו של המשיב מלמדים על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו כלפי המתלוננת ובנם המשותף, אשר מתחדדת לנוכח עברו הפלילי של המשיב, ותסקירי שירות המבחן השליליים שהוגשו בעניינו, מהם ניתן ללמוד על קיומו של חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט והפרת תנאי השחרור. בהתייחס לקצב ניהול ההליך, פירטה המבקשת כי בעת האחרונה נעשים מאמצים לסיים את שמיעת ההוכחות בתיק בהקדם האפשרי, וכי בית משפט השלום קבע דיון הוכחות ליום 15.10.2023 אשר במהלכו צפויים להישמע שני עדי הגנה אחרונים ובכך תסתיים פרשת ההגנה. לפיכך, לטענת המבקשת, התיק צפוי להתכנס לסיומו בתקופת המעצר הקרובה.

6. בא-כוח המשיב מבקש לדחות את הבקשה להארכת מעצרו. בדיון שנערך לפניי הלין בא כוח המשיב על התמשכות ההליך המשפטי והדגיש כי המשיב מצוי במעצר מזה כשנה ושלושה חודשים. לשיטתו, לנוכח הימשכות ההליך המשפטי בעניינו, נקודת האיזון השתנתה ויש מקום להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

דיון והכרעה

7. הלכה היא, כי בעת הכרעה בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, יש לערוך איזון בין הפגיעה בזכותו החוקתית של הנאשם לחירות, לאור חזקת החפות העומדת לו, לבין אינטרס ההגנה על שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. בגדרי האיזון האמור, יש לשקול את מידת המסוכנות הנשקפת מצד הנאשם; את עברו הפלילי;

עמוד 2

את חומרת העבירה המיוחסת לנאשם, אופייה ונסיבותיה; ואת מידת החשש מפני האפשרות לשיבוש הליכי המשפט מצד הנאשם, או להימלטותו מן הדין. מנגד, יש לתת את הדעת להתמשכות ההליכים מעבר לתקופה של תשעה חודשים, ואת קצב התקדמותו של ההליך המשפטי. ככל שההליכים המשפטיים בעניינו של נאשם המצוי במעצר מתארכים, כך, על דרך הכלל, תגבר הנטייה לשחררו לחלופת מעצר (בש"פ 8675/13 מדינת ישראל נ' ג'בארין, פסקה 8 (12.1.2014)); בש"פ 7882/16 מדינת ישראל נ' ג'זין, פסקה 12 (8.11.2016); בש"פ 1853/18 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 12 (8.3.2018)). עם זאת, נקבע כי התמשכות ההליכים כשלעצמה אינה סיבה מספקת לשחרור ממעצר, וכי יש לשקול כל מקרה לגופו, ולבחון את הנסיבות והגורמים שהובילו להתמשכותו של ההליך המשפטי, תוך התייחסות למועד בו צפוי ההליך להסתיים (בש"פ 2105/14 מדינת ישראל נ' אגדה, פסקה 8 (1.4.2014); בש"פ 4043/18 מדינת ישראל נ' גברו, פסקה 12 (3.6.2018)).

8. בעניינו, אין מקום לבחון לעת הזאת את שחרורו של המשיב לחלופת מעצר. כמתואר לעיל, המשך מעצרו של המשיב נבחן אך לאחרונה, הן על-ידי בית משפט זה בהחלטתו של השופט נ'סולברג מיום 10.8.2023, והן על-ידי בית משפט השלום אשר דחה אך לפני יומיים בקשה נוספת לעיון חוזר שהוגשה על-ידי המשיב, ואין צורך לחזור על הדברים. גם אם ההליך התארך מעבר למידה הראויה, הוא מצוי כיום בישורת האחרונה, כאשר בדיון הקרוב הקבוע ליום 15.10.2023 צפויה להסתיים פרשת ההגנה, וסיומו של ההליך כולו צפוי בעתיד הנראה לעין.

9. לאור כל האמור, דין הבקשה להתקבל. עם זאת, לאור הימשכות ההליך ולשם הידוק הפיקוח השיפוטי, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב בשישים ימים, החל מיום 9.10.2023 או עד למתן פסק דין בת"פ 21965-07-22 בבית משפט השלום בחדרה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ' בתשרי התשפ"ד (5.10.2023).

שׁוֹפֵט